

SLOVENSKI NAROD.

Inškratnički časopis dan popoldne, izvzemali nedelje in praznike.

Inserati do 9 petih vrst 1 D, od 10-15 petih vrst 1 D 50 p, večji inserati petih vrst 2 D; novice, poslano, izjave, reklame, preklici petih vrst 3 D; poroke, zaroček velikost 15 vrst 30 D; ženitne ponudbe besed 75 n.

Pošte le pri naročilcu od 11 objav naprej. — Inseratni davek posebej.

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znak za odgovor.

Vpravnštvo "Slov. Naroda" in "Narodna tiskarna" Knafleova ulica št. 5, priljeno. — Telefon št. 304.

Uredništvo "Slov. Naroda" Knafleova ulica št. 5, I. nadstropje

Telefon št. 34.

Dopise sprejemajo po podpisu in zadostno frankovanje.

Rokopisov se ne vrata.

Posamezne številke:

v Jugoslaviji navadna dni 75 par, nedelje 1 D

v inozemstvu navadna dni 1 D, nedelje 1-25 D

Poština plačana v gotovini.

"Slovenski Narod" volja v Ljubljani in po pošti:

v Jugoslaviji:

celoletno naprej plačan .	D 120—	celoletno	D 216—
polletno	60—	polletno	108—
3 mesečno	30—	3 mesečno	54—
1	10—	1	18—

Pri morebitnem povišanju se ima daljša naročnina doplačati.

Novi naročniki naj pošijojo v prvici naročnino vedno po nakaznicu.

Na samo pismena naročila brez poslatve denarja se ne moremo ozirati.

Ing. T. Šimetov:

O želez. zvezi Slovenije z morjem s prvega vidika.

Nisem železniški strokovnjak in tudi ne poznam pobliže ne enega ne drugega v ospredju stojecih načrtov za takozv. železniško zvezo Slovenije z morjem. Zato ne morem in nōčem zavzemati stališča ne za eno ne za drugo traso. Vso to zadevo zasledujem namreč že od prvega začetka iz povsem drugih vidikov, in ker drugi nōčejo in nočejo, da se zgloboj z rešljno besedo, mi ne preostaja drugega, kot da sam spregovorjam še nekaj besedi k temu vprašanju.

Ni bilo le slučajno, da je ravno slovensko gozdarsko društvo takoj po sklenitvi rapaljske pogodbe, če se ne motim že dne 26. novembra 1920. sklical neke vrste anketo o tem vprašanju in poslalo na merodajna mesta spomenico, v kateri zahteva takojšnjo zvezo Slovenije z našim morjem. Naša lesna trgovina in ž njo vse naše gozdarstvo, še najbolj trpi na pomanjkanju te zvezne. In vendar se je tudi ta, najbolj interesirana stran, predvsem oziral na nekaj višjega, kot je pozneje iz tega toli naravnega semena vzkliklo. Zahvalovalo se je, da ta zveza bodi takšna, da v potrebi — in ta je aktuelna — lahko prevzame v obvlada ves srednjeevropski Jadranski promet, ker le tako bomo svobodni in v stanu, določati vsakomur pogoje sožitja na svojem lastnem ozemlju. Zahvalovalo se je dalje, da bodi že ta začetni del proge takšen, da se ga bo moglo nadaljevati v prvovrstno paralelni jadransko železnicu od Maribora čez Ljubljano, Split, Kotor. O ogromnem pomenu in potrebi tega projekta bi lahko pisali knjige. Pominili je treba le, kako se že biva Avstrija, ki je razpolagala z dovolj močno vojno in trgovsko mornarico, z vso resnostjo pečala s to misiljo in je le madžarskim mogotcem in tretjemu v trozvezni zahvaliti, da ta načrt ni mogel biti izveden. — Pravilen začetek je polovica storitev nega in ta začetek ne sme trpeti na omejenosti pogleda, na ozkorostnosti, egoizmu, kampanilizmu. Zadnji čas je, da to veliko misel spet oživimo. Brali smo pred kratkim, da se srednjeevropski promet orijentira proti Galacu ob Čnem morju (ker nismo

sposobni napraviti najprirodnejše zvezze?), nadalje, da se ravno v teh dneh gre za drugi Rapallo, končno, da se je resorno ministrstvo že odločilo za eno obstoječih tras...

Izdelovalci omenjene spomenice so dobro videli in dobro poznali svoje ljudi. Zaveznička, soseda Italija, je hotela in hoče dobiti v izključno posesti — čez Trst, Reko in Zadar — vime ogromne molzne krave, ki ji je glava Erdeljsko gorovje, hrbet Karpati in Sudeč, telesje pa vse bogato Podonavje od Karpatov do Trola in Jadranja. Kot namecek na hoče Italija pritegniti še ves Balkan v področje svoje sesalne kulture. Načrt je tako imeniten, da dela vso čast že tako brihtnim glavam prijazne sosedje. Nesreča pa je le v tem, da so prizadeti narodi toliko »nehvaležni« — g. D' Annunzio dixit —, da želja velike zaveznic, biti barbari in nih ozemlje hujše nego kolonija, nikakor ne marajo izpolniti. Mala antanta je ime tisti pošasti, v katero se prelevuje nedolžna kravica. — Sto kilometrov železnic, ki jo za prvo silo potrebujemo, bi bilo že večkrat poplačano na sami valuti, či bi jih bili le v prvem letu po prevratu mogli napraviti. In dovolite, da iznovem svoje tolji obsurdno mnenje, da bi daleko od železniški in diplomatski traser bil svoječasno z merenjem ob Kočevju — ohramil narodu vsaj železnično Št. Peter - Reka. Tudi sedestvo bi bilo danes že povsem drugačje, če bi se to bilo zgodilo: bili bili enaki, in le med takšnimi je odkrito srčno prljateljstvo možno.

Da se na Češkem, v Avstriji in v Nemčiji izredno interesirajo za dobro zvezo z Jadrantom, oziroma s Splitom, smo slišali že večkrat. Pisalo se je tudi, da bi morebiti bili tudi Čehi pripravljeni prevzeti del stroškov za to zvezo ter da bi Nemčija izgradila moderno luko na račun reparacij. Če so to danes morebiti le še domneve, sem prepričan, da ne bodo jutri. — Mi pa ne smemo pozabiti, da je naša jadranska obal edini kos odprtega morja v rokah vseh Slovanov, dasi »načetje sveta otrokom sliši slave!« — Nienna ohranitev torej — več kot slovenskega in ju-

goslovenskega, vsaj pa več kot kočevskega pomena. Zavedajmo se tega, ker sovražniki se tega že zdavnaj zavedajo. Mislim, da se še ni gradila železница, kjer bi nacionalni, gospodarski, strateški in politični momenti bili tako mogočni in v takšem skladu, kot so pri naši zvezni Slovenije — recte Slavije — z morjem —.

Teh argumentov žal še nikjer nisem ne čital ne slišal razen načelno v že omenjeni spomenici, dasi se je prelilo že tolko črnila. Odkar so nam prijazni sosedje pokopali idejo koridorja, zdi se, da smo izgubili vsako širšo orientacijo. Zgodilo se nam je nasprotno oni žabi, ki se je videč vola, tako trdovratno napihovala: mi smo še tam, kjer nam je že sama narava namenila velike naloge, poskakali v milko in zaigrali pravi žabji koncert... in svet se nam smeja. Pri tem še zelo radi pozabljamo, da delamo vsaj za zvezo Slovenije in ne le Kočevja — z morjem. Dokazi, kakor bo tudi po slabši proggi vleka ista lokomotiva enak teret — če se le pristavi še ena lokomotiva od zadaj, bodo morda prepričali vse neposredne interese in njih zastopnike — trdoglavega, priprtega Gorenca pa nikakor ne morejo!

Sem za tistę progo, ki obenem najbolj odpoveduje omenjenim sestavnim, vsedržavnim in vseslovenskim interesom, če bi tudi moral napraviti še eno tretjo, povsem novo traso. Narodni Interes zahteva, da to prvo glavno zvezo spellemo čez Ljubljano. Takšne trase pa bi moralovati v prvi vrsti našemu državljanu in se pri tem ne dati preveč ponovčevati od nobenih privatnih železničarjev. —

BLIŽANJE GRŠKE MALI ANTANTI.

— Genova, 23. aprila. (Izvirno) Grški ministrski predsednik Ounaris je včeraj obiskal našega zunanjega ministra dr. Ninčiča in se z njim pripravil razgovarjal o vseh Grčijo zadevajočih problemih, ki jih ima rezulti in urediti genovska konferenca. Namen Ounarisovih razgovorov je pridobiti države male antante za to, da rešita tracisko in maloazilsko vorašanje v orlog Grčile. Gunaris je obenem poskušal sondirati teren priljubljenja Grške male antante.

Odtlej nista govorila niti besede. Pravi gospodar je bil izginil ter odnesel s seboj poslednjo zvezo, ki je bila še živa med njima. Cutila sta se starja, siroti brez vodnika, brez namena, brez skupnih želja. Kot nema stvara sta živila drug ob drugem, za zaklenjenimi vrati ter nista sprejemala nikogar, niti ne sorodnikov iz Toursa, obitelji Turianove, ki ju je s svojo preveliko skrbljivostjo naravnost dražila in vznemila.

Stodušna mladost ter njena prva nedolžna koketnost; v stiku z njim in njeno izobrazbo se je bil izstančil njenu duh, in ona mu je bila ženski cvet, ki napolni moško dušo z nežnostjo in najsvetjejšim čustvom...

Vendar se je gospod Lanceny osvetil prvi. Udal se je razlogu. Od zanučnosti in pohajkovanja ni koristi, in nesvoj ljubezni to prav nič ne pomaga. Dolo ga ne odrona od ljubčni, toda vzdrži mu potrebno energijo z življeniem.

Poškušal je torej, da se loti dela. Odpril je svoje rokonise in takoj občutil, da mu manika pozornosti. Razumel je, da mu bo nemogoče kaj storiti, ako nima sodelavca ali kakšnega koli pomagača.

Njegov priatelj, gospod Dobrillat mu je priporočal mladeniča Françoisa Larseya, ki se mu je takoj nato predstavil.

Ko ga je vprašal, kaj je in kdo je, mu je Francois z ono ljubezno priznal, ki je prirojeno otočni mladži, odgovoril:

»Prebil sem osemnajst mesecev v Parizu. Bil sem sprejet kot slušatelj filozofske fakultete za znanosti, toda nauke sem moral opustiti... Deloma sem slabih živev... preveč sem občutljiv za izpitne napore in pa... pažljivo življenje... Pa tudi moji rodilji...«

Ker je onazil, da ga gospod Lanceny ne počuha več, je umolknil. Profesor pa se je odresel svoje čudne razstreljenosti in se je opravičeval mladeniču:

Vodja demokratske stranke v Ljubljani.

S sobotnim zagrebškim brzovlakom je prispel v Ljubljano vodja demokratske stranke in predsednik demokratskega parlamentarnega kluba g. Ljuba Davidović. V njegovem spremstvu so bili bivša ministra Kosta Timotijević in dr. Milivoje Jovanović, poslanec dr. Dušan Stevčić in prof. Bora Popović. Na Zidanemmostu jih je sprejel predsednik slovenskega dela demokratske stranke dr. Vekoslav Kukovec. Na glavnem kolodvoru v Ljubljani je beogradski goste pričakovalo načelstvo JDS, in številni zastopniki demokratskih političnih organizacij. V imenu demokratske stranke sta jih iskreno pozdravila strankin podnacelnik dr. Vladimir Ravnhar in občinski svetnik Josip Turk. Na pozdrav se je zahvalil Ljuba Davidović, kjer sta se izredili življajoč svoje veselje, da mu je dala prilika poseti Ljubljano in se seznaniti s svojimi slovenskimi političnimi prijatelji. Nato so gostje stopili v pribrajljene vozove in se odpeljali v mesto. Nastanili so se v Unionu, predsednik Davidović pa je bil gost dr. Kramaria.

Po kosilu so si beogradski gostje ogledali Ljubljano, zlasti so se zanimali za strankine prosvetne naprave. Tako so posetili knjižnico dvorskoga političnega društva. Simon Gregorčičev knjižnico v Šentpeterskem okraju ter knjižnico in gledališki oder pri Sv. Jakobu. Pošvodi so jih sprejeli in pozdravili društveni funkcionari. Gostje so izražali svoje priznanje in občudovanje za uspešno delovanje, ki ga razvila strankina organizacija na prostovnem polju. G. Davidović je posetil tudi »Akademski kolegij« v Kolodvorski ulici, česar praktična in moderna ureditev mu je silno imponirala.

Ob 17. so se beogradski gostje korporativno udeležili Krojanjevogog pogreba, da s tem posvečajo svoje spoštovanje in da določajo čast spomini moža, ki je dal življajočemu jugoslovensko idejo. Nato so vsi ostali gostje ogledali ljubljanski grad, dočim je g. Davidović posetil bolnega ministra dr. Žerjava na njegovem stanovanju. Tu je postal dalj časa v Živahnem razgovoru o vseh perečih političnih vprašanjih.

Ob 19. se je vršila na čast beogradskim gostom intimna večerja v sebrni dvorani hotela Union, ki so se je udeležili člani načelstva in predstavitev demokratskih organizacij iz Ljubljane in tudi Štajerskega. Po večerji sta se g. Davidović in poslanec Stevčić odpeljala v opero »Legende«, kjer sta se izredila nad vse poohvalno o posamnih umetnikih in o lepih vprzoritvih opere. V spremstvu poslanca prof. Timotijević in Popović posetila Šentjakobske gledališki oder, kjer se je vršila predstava Tučičeve igre »Trhli dom«.

Ob 21. zvečer je bil v veliki dvorani Kazina na čast strankinem vojvodstvu Davidović pozdravljen včer, katerega se je udeležilo številno načelstvo iz vseh slojev. Nasvoči so bili tudi somišljeniki iz mariborskega okrožja. Ko so gostje stopili v dvorano, jih je občinstvo nad vse poohvalno aklamiralo in pozdravljalo. Večera se je udeležil v spremstvu Šef za prosveto dr. Skaberneta tudi vseučiliški profesor iz Edinburga Serole.

V imenu načelstva je g. Davidović in ostale goste v kratkem iskrenem govoru pozdravil dr. Vladimira Ravnhara.

Za prisrčen sprejem in bratski pozdrav se je v dalmatinsku zasedbo zahvalil g. Davidović, ki je naglašal narodno in politično edinstvo našega naroda od Triclavja do Vardarja, poudarjal složnost v demokratski stranki ter se v vso odločnostjo izrekkel proti vsaki amputaciji. Občinstvo je gosp. predsednik prirejalo navdušene ovaci.

Za zabavo sta skrbela dr. Kozinov kvarter, ki je, kakor vselej tudi to pot, z umetniško dovršenim

približno pojmoval, kaj pomeni imeti sreco, polno čustvovanja in željno ljubezni, a — prevarano. Zato je bil gijen po čustvu spoštovanja in sočutja.

Ko se je pojavil drugi, je bil občen črno in je nosil temno vratnico. Gospod Lanceny je občutil takoj, da ga mladenič razumeva. In ne da bi kakor vsej poskusil delati, je priznal mladenič.

»Bojim se, da še nisem sposoben resno se ločiti dela. Vi vzbudite vsak dan s seboj kak spisek, a naslednjega dne pregledava, kar pripravite. Ko bom videl, da mi knjiga dobiva izvestno, obdelano lice, potem se morda tudi sam poprimem dela z nekim zanimanjem.«

François je torek vzel kuped spisov, da tudi tih pregleda doma in si napravi boježko po precej nejasnih dokumentih. Toda ustavljen po nekaterih težkočinkah je bil prisilen, da se je popoldne vrnil v »Les Bouleaux«.

Njegov prihod ob tem nepravilnem času je nekoliko vznemiril starca, a François je tudi opazil gospo Lancenyje, kako radovedno ga ogleduje in kaže okna.

Naslednje dni, bodisi da je prisel v občajni dobi ali preko dneva, prisilen, da se vrne, je vselej ugledal isto lice, kako oprežuje in ogleduje. To ga je tudi vznemirilo.

»Brez dvoma, je razmišljal, »gospa Lancenyje zamerja svojemu možu, da se hoče vrniti na delo, in njeni zamerljivosti je naperjena najbolj proti meni. A če bi vredela, kako slabo napovedujeval.«

In zares

petjem očaral vse navzoče in pod vodstvom g. Marolta pevski zbor Šentjakobskega društva, ki je, dasl mlad, pokazal svoje resno stremljene, da postane ugleden član odlične družine ljubljanskih pevskih zborov. Tekom večera so govorili še posamec dr. Stevič, prof. Bora Popović, vseučiliški prof. dr. Ilešić, dr. Kramer, obč. svet. Josip Turk, R. Pustoslemek in drugi. Večer se je končal z najlepši harmonijo.

V nedeljo ob 10. dopoldne se je vrnil v veliki dvorani Kazine zbor življevalnega odbora demokratske stranke, katerega se je udeležilo okrog 300 odbornikov in somišljenikov.

Otvoritveni govor je imel predsednik posl. dr. Vekoslav Kukovec, ki je v navdušenih besedah pozdravil navzočega voditelja stranke g. Davidović ter očratal njegovo velike zasluge za demokratsko stvar. V nadaljnem govoru se je obširno pečal s splošnim političnim položajem ter se dotaknil tudi notranjih razmer v stranki. Nato je podal bivši minister dr. Kramer izčrpni referat o politični situaciji. Za njim je referiral o gospodarskih vprašanjih Ivan Rebek iz Celja. O uradniškem vprašanju pa je obširno poročal posl. prof. Reisner. Očratal je krijevo pot za zboljšanje gmotnega položaja našega uradništva ter nagašal, da je edino in izrecno zasluga demokratske stranke, da se je v parlamentu načelo uradniško vprašanje in se vsaj deloma ugodno resilo. Vsi referati so bili odobruje vzi na znanje. Nato je govoril med viharnimi ovacijsami in aklamacijami predsednik Ljuba Davidović, ki je v svojem govoru podal sliko sedanega političnega položaja, potrdarjalo absolutno složnost v demokratskih vrstah ter pozvali k krepkemu, požrtvovalnemu in neutrudnemu delu za strankine ideale in ideje, ki jih je treba zanesti v najšre narodne sloje. Bivši minister Timotijević je govoril o vidovanski ustavi, ki je temelj našega državnega ustroja, ter pozval, kateri njegov predgovornik, k slogu in požrtvovalnemu delu za tresničenje demokratskih načel. Dr. Gosač iz Ptuja je pozival strankinoga voditelja in vse odločilne faktoje v stranki, naj se z vso odločnostjo zavzemo za ugodno in čim najhitrejšo rešitev vprašanja glede sanacij naših bolnic. Obč. svet. Josip Turk je nato prečital rezolucijo, v kateri se odobravajo na zboru podani referati te se izreka strankinemu vodstvu in poslancom zahvalo in zaupnica.

Predsednik dr. Kukovec se je nato spominjal v temih besedah šestdesetletnico dr. Trillerja, izrazil iskreno željo, da bi čim najprej ozdravela oba strankina pravaka dr. Ivana Tavčarja in dr. Gregor Žerjavja ter nato zaključil vrlo uspešni shod. Zborovanje je trajalo nepretrgoma od 10. do 13. Ponoldne je g. Ljuba Davidović posetil dolgoletnega strankinoga voditelja dr. Ivana Tavčarja na njegovem stanovanju, da mu izraže svoje spoštovanje in izrazi svoje tople želje za čim najkorajšnje obdravljene.

PRVI MAJ V ITALIJI: DRŽAVNI PRAZNIK

Genova, 22. aprila. (Izv.) Ljeti življajo, da je italijanski ministrski svet sklenil, proglašiti prvi maj za državni praznik. »Corriere della Sera« meni, da bi se tako revolucionari birokratizira in se proglašu protivi.

VOJASKI NABORI V NOVÝH PROVINCIACH

Rím, 22. aprila. (Izv.) Vojški pravni list objavlja raspis vojaških naborov v novih provincah za državljane, rojene v letih 1901 in 1902 kar tudi v letih 1899 in 1900 in sicer za ona, ki niso doslej še nikjer služili pri vojaki. Nabori bodo trajali od 10. maja do 10. avgusta t. l.

Ko, a nato prebirajoč nove dokumente nesogibno znova našel priliko, da je govoril o svoji hčerkri. François se je zadel polagoma udeleževati teh razgovorov, ki so bili spoštka same monolog: nadel je profesorja ispravljati, ta pa se je tedaj spomnil tudi v majhne detajle ter je govoril s vedno večjo toploto.

Dekliški portret se polnili ves čas. Novi kabinet. Nevarni oče jih je že ste razstavil, da jih pokala svojemu zaupniku in da mu s pomočjo teh portretov poda pravo njeno sliko. Vredel pa se je vendar vsej k neki sklic, ki je bila namenjena na posebno vidimo prostora, na ploščici, in ki jo je lahko bolj od vseh ostalih sličil.

Nekaj dne je prišel François nesogibno; princpel je s seboj nekoj svetja ter ga je položil pod tisto sklico.

Gospod Lanceny mu je zahvalil: Bil je hvaležen temu mladeniču zaradi nje, govor dvojno želite, s katero mu je hotel izraziti sečutja in mu odčiviti veselje še dalej.

Politične vesti.

— Pripravljeni vprašanja. Klerikalno-srednodoselska zveza v občinskem svetu ljubljanskem je narodno-sodiljno vodstvo, zlasti pa nihovemu glasilu docela zmedla možgana. Pieščelo in pleso kakor jim živilo klerikalci, zato je splošno mnenje to, da so narodni socialisti zgolj privest klerikalne stranke. Daleč so priveli Ryber, Deržič in Brandner svojo stranko, da je postala poskušna doksa klerikalizma! Priporočali bi jim, da bi vprašali g. Klorča, kdaj se je on druzil s klerikalcem, in če smatra za priporočljivo politično zvezo s črnomafom.

— Občinske volitve v Bosni je odredilo ministrstvo notranjih del na dan 10. junija. Te volitve se bodo vrstile na podlagi novega volilnega reda, ki je sličen onemu v Sloveniji.

— Zanimiv članek. »Jedinstvo« pribuje članek uglednega člana demokratske stranke s pripomočkom, da se uredništvo ne strinja popolnoma z njegovimi deducejami. Članek izvaja: Ustavotvorna skupščina ni rešila dvoje važnih vprašanj in sicer: kaj je treba storiti poslanici, ki bojkotira parlament in kako bi jih bilo treba primorati, da vršijo svojo dolžnost. Kaj je treba storiti z omimi poslanskimi mandati, ki so izpraznjeni na podlagi zakona o začetki države. Neki veliki naši državnik ljudi polovične rešitve ter se zanaša na pomoč časa, čeprav ta politika ne odgovarja duhu našega naroda. Vsa naša država čuti, da tako delo ne vodi k dobremu, ker se na ta način ne reši nobeno vprašanje. Danes po triletnem skupnem življenju se zelo dobro porazmo. Vsi smo se že iztreznili ter gledamo z odprtimi očmi na vse, kar se dogaja okoli nas. Problem hrvatskega bloka je treba rešiti energično toda pravito. Predvsem se prepričajmo, ako je pri nas povod tak red, tako delo, taka poštenost, da nam Srbi ne morejo nenesi očitati, da med Srbi zares ni nobenega nezadovoljstva z režimom, ki je zavladal po zasiugri prepotentne menitaliteti včasih v današnjem parlamentarni večini. Ako hočemo biti objektivni, se bomo prepričali, da tudi »osvojeno« Srbi niso zadovoljni z režimom in da se je to nezadovoljstvo razširilo že v mase. Naravno je, da se je to razpoloženje moralno všeči meri polasti hrvatske in slovenske mase, samo da je njih akcija drugačna. Srbi nismo sentimentalni. Postali smo vojni narod in tako izgubili osnovno črto slovanstva: posvinstvo in pasivno rezistenco. Nezadovoljstvo pri Srbih vstvarja aktivno reakcijo. Naš narod ne misli v svojem nezadovoljstvu, da ne potrebuje to države, ampak se pripravlja, da spreminja režim in da odstrani one, ki so zlorabili našo zaupnost. Naš narod bo pri hodočasnih volitvah spregovoril močno besedo. Značaj Hrvatov je drugačen. Oni so sentimentalni kakor vsi čisti Slovani. Zato so pasivni in vodijo pasivno rešistenco, mesto da bili prišli v parlament in močno uderili z desno po mizi ter rekli: nočemo tako, ampak tako! Na ponosne in poštenje Srbe bi bila moralna te brataksa odsotnost tako vplivali, da bi se morali odločiti za še bolj, jasno in pošteno delo, da ne bi mogli naši slabti bratje posneje očitati, da smo zlorabili njihovo odsotnost. Oni, ki nimač ne vse srbske časti, srbskega ponosa in poštenja, so zlorabili odsotnost bratov, so lovili v kalnen in ne bodo mogli pogledati bratu v obraz, ker danes je prišel moment, da si moramo eden drugemu odprto pogledati v oči in razstaviti svoje račune, ker drugače ne moremo več naprej. Ponosni in pošteni Srbi se bodo odprto in pravilno pobotali z bratom, krivci pa naj si sami izrečete svojo sodbo. Ti se bodo hoteli poslužiti našega naroda, tudi ust naši državni manifestirala svojo ugodovinsko politično slabost. Vedno smo obojali, ker naš energičnejši element ni skušal te slavil in sentimentalnih toda dobrih in poštenih ljudi magari s silo dovesti v parlament ter jih primorati, da bi se odprto in močno borili za svoje ideje in za svoje pravice. Cesar nismo storili pred podigradim letom, to moramo storiti danes. Radil in vsi njegovi morajo priti v parlament, kjer naj se borijo pa tudi zagovarjajo svoje pogreške. Na pobeno način ne morem pristati na to, da se Radić in njegov kraljikomade arretirajo in vršijo v ječo, ker to ni nih in a tem ne bo rešeno hrvatsko vprašanje. To bi pomnilo vstavljati mučenike, toda ti niso za mučenike. Besedilo imajo danes ponosni in pošteni Srbi, ki niso benedikovali svoje časti, katerih vest in roke so dale v ki lahko sodijo druge. Pričakujemo od teh Srbov pošteno in močno besedo!

— Tardieujevo pismo Peinsevra. Is Pariza poročajo, da je poslal Tardieu Peinsevra pismo, v katerem pravi, da bi mogla finiti rusko-nemške pogajanja v Genovi na Francijo resnejše posledice nego politika Peinsevra. Tardieu je predhodnikov. Kakor hitro se sestane parlament, bo Tardieu interpoliral ministarskega predsednika s njegovimi splošnimi politiki.

— Napadna motila. Daily News pisanje, da je sedaj na podlagi posavnih eksperimentov dokazano, da je nemško negotovosti mura s dozadnjimi od Versaillesom do Genova občudljivimi motilami. Diplomatični negotovalec omenjene liste pa piše, da se po njegovem mnenju napadna metoda kontinentalno unidlo genovske konferenco, ki sicer krajši temu lahko zboruje še naprej. Ni izključeno, da pride še do kakšne vadne pogodbe z Rusijo.

— Nekaj dne je prišel François nesogibno; princpel je s seboj nekoj svetja ter ga je položil pod tisto sklico. Gospod Lanceny mu je zahvalil: Bil je hvaležen temu mladeniču zaradi nje, govor dvojno želite, s katero mu je hotel izraziti sečutja in mu odčiviti veselje še dalej.

(Korespondenca)

Prenos Kromarjevih kosti.

— Prenos zemeljskih ostankov narodnega mučenika Ivana Kromarja s temnega Subega bajerja na prijazno, tisto, na grščku ležeče domače črnomajske pokopališče v Vojni vasi se je v soboto dan 22. t. m. in včeraj v nedeljo razvila v sijalno, naravnost triumfalno manifestacijo ideje, za katere je kovač Kromar prebil svojo kralj.

— V soboto ob petki popoldne so prepreli po končnih cerkevih molitvah in ko je adrežen zbor dečev pod vodstvom ravnatelja g. Hubuda odpel žalostnik »Vigred«, v imponantnem sprevodu krsto mučenika Kromarja z volaskega streliča po glavnih ulicah mesta na glavnem kolodovar. Gosti špalir občinstva je pokazal, kako zna Ljubljana izkazati zadnjo čast žrtvi, padli pod rabeljsko roko avstrijskih naštežnikov. Sprevodu na čelu so korakale številne vrste ljubljanskih sokolskih društev z zastavami in starejšinom Saveza pod vodstvom dr. Vlad. Ravnharja, dalle Slovensko zidarstvo in tesarsko društvo in pevski zbor. Na čelu krsta, položeno na četverovprežni voz, so korakali zastopniki civilnih in vojaških oblasti ter predstavniki raznih kulturnih in drugih organizacij, med drugimi dr. V. Baltič, podnамestnik z načelniki uradov, general Doklč s častniki in generali konzul češkoslovaške republike g. dr. Beneš. Sprevoda so se dalje udeležili: šef demokratske stranke in bivši ministarski predsednik g. Ljuba Davidović, minister Kosta Timotijević, bivši ministra Milivoj Jovanović in dr. Vekoslav Kukovec, dalje narodni poslanci prof. Reisner in dr. Stevič. Častno so bili zastopani tudi krajevni odbori JDS. Posebno pozornost je vzbujal minister n. r. g. dr. Jovanović, ki je v bergljah stopil za krsto. Izgubil je v bojih pri Sabcu leta 1914. Prav zelo je vboj bil prečinkar, ki je bil včasih zavojen v Avstrijem desno nogo ter bil tudi sicer težko ranjen.

— Sprevod se je razvila v veličastno narodno manifestacijo, katere se je udeležilo skoraj 10.000 ljudi. Značilno je, da včerajšnji »Slovenec« niti z besedico ne omenja sprevoda. Menda zato, ker je bil pokojnik žrtve klerikalne denunciacije.

POGREG V ČRNOMLJU.

(Posebno poročilo.)

V Črnomlju, dne 20. aprila.

— Nedeljski lutrani dolenski vlak je vodil krsto z Kromarjevimi zemeljskimi ostanki. Na vseh večjih postajah so gosto in množično ljudstvo izkazovalo zadnjo čast mučeniku, zlasti v Višnji gori, Trebnjem, in Novem mestu. Prav posebno pa se je odlikovalo Novo mesto.

— Priljubi Črnomelj je bil ves v žalni obliki. Na kolodvoru je sprejela krsto mučenica belokranjskega ljudstva,

Kmalu po desetiči so prenesli krsto iz vlaka in jo položili v voz, okrašen z zimzelenom in črnim florom, na kolodvoru je bila velikanska množica ljudi, v ospredju Sokolstvo zagrebške župe z zastavami in fanfarami. V zagrebški župi včlanjena sokolska društva so se udeležili svečanega pogreba polnoštevno. Prišlo je nad 500 Sokolov iz Karlovega, Zagreba, Krškega in Brežice. Samo Zagrebčanov je bilo nad 150. Zelo številne vrste Sokolov na so bile iz novomeške župe, dalje iz Ljubljane in ostalih krajev Dolenske ter iz Maribora, Celja in Trbovelja. V kroužu je bilo vseh Sokolov nad 500. Tudi požarna brambe iz raznih krajev so bile prispele k pogrebu v imponantnem številu. Slovensko zidarstvo in teatarsko društvo v Ljubljani se je po depacilu udeležilo sprevoda.

— Po končanih obredih so poveči-zelezničarji pod vodstvom povovodje g. Prepovali žepot izvolon v celoti dozadnjem v zvezničnem vagonu, na katerem je bila včasih izvodenja vodilna vložka s zvezničnimi zvezdami. — Zvišanje dopustnega povzetnega zneska po poštnih pošiljkih. Trgovska in obrtniška zveznica obvešča interesente, da se po odloku ministrstva za pošto in brzajo v zvezničnih od 1000 na 5000 Din. Način za povzetje od 1000 do 2000 Din znaša 5 Din; od 2000 do 3000 Din 7 Din; od 3000 do 4000 9 Din in od 4000 do 5000 Din 12 Din. Način za povzetje od 5000 do 10000 Din je 15 Din. Način za povzetje od 10000 do 20000 Din je 20 Din. Način za povzetje od 20000 do 30000 Din je 25 Din. Način za povzetje od 30000 do 50000 Din je 30 Din. Način za povzetje od 50000 do 100000 Din je 35 Din. Način za povzetje od 100000 do 200000 Din je 40 Din. Način za povzetje od 200000 do 300000 Din je 45 Din. Način za povzetje od 300000 do 500000 Din je 50 Din. Način za povzetje od 500000 do 1000000 Din je 55 Din. Način za povzetje od 1000000 do 2000000 Din je 60 Din. Način za povzetje od 2000000 do 3000000 Din je 65 Din. Način za povzetje od 3000000 do 5000000 Din je 70 Din. Način za povzetje od 5000000 do 10000000 Din je 75 Din. Način za povzetje od 10000000 do 20000000 Din je 80 Din. Način za povzetje od 20000000 do 30000000 Din je 85 Din. Način za povzetje od 30000000 do 50000000 Din je 90 Din. Način za povzetje od 50000000 do 100000000 Din je 95 Din. Način za povzetje od 100000000 do 200000000 Din je 100 Din. Način za povzetje od 200000000 do 300000000 Din je 105 Din. Način za povzetje od 300000000 do 500000000 Din je 110 Din. Način za povzetje od 500000000 do 1000000000 Din je 115 Din. Način za povzetje od 1000000000 do 2000000000 Din je 120 Din. Način za povzetje od 2000000000 do 3000000000 Din je 125 Din. Način za povzetje od 3000000000 do 5000000000 Din je 130 Din. Način za povzetje od 5000000000 do 10000000000 Din je 135 Din. Način za povzetje od 10000000000 do 20000000000 Din je 140 Din. Način za povzetje od 20000000000 do 30000000000 Din je 145 Din. Način za povzetje od 30000000000 do 50000000000 Din je 150 Din. Način za povzetje od 50000000000 do 100000000000 Din je 155 Din. Način za povzetje od 100000000000 do 200000000000 Din je 160 Din. Način za povzetje od 200000000000 do 300000000000 Din je 165 Din. Način za povzetje od 300000000000 do 500000000000 Din je 170 Din. Način za povzetje od 500000000000 do 1000000000000 Din je 175 Din. Način za povzetje od 1000000000000 do 2000000000000 Din je 180 Din. Način za povzetje od 2000000000000

Dnevnne vesti.

V Ljubljani, 24. aprila 1922.

Kralj Aleksander v Romuniji. Po telovskem poročilu iz Beograda je kralj Aleksander z romunsko kraljico Marijo, princem Pavlom in ostalim spremstvom v soboto dne 22. t. m. ob 5.30 popoldne prišel v grad Cotroceni. Na kolodvoru je kralja pozdravil romunski kralj Ferdinand s kraljevo zaročeno Marijo, in kraljevo ileano. Pri sprejemu so bili navzoči člani vlade, romunski dvor in osobja našega poslaništva. Kralj Aleksander ostane v Romuniji več dni in pričakujejo, da se gotovo vrne dne 27. t. m. Nekateri beogradski listi javljajo, da namerava kralj Aleksander takoj po povratku iz Bukarešte odpotovati v Pariz.

Razmejtev z Avstrijo. Razmejtev z Avstrijo še ni končana. Razmejtena delata se morajo še izvršiti na črti Ovševa-Kočenjak. Rešiti je več spornih vprašanj, ki se včinoma tičejo pravnosti raznih obmejnih posestev. Čim bodo ta vprašanja rešena, prično s postavljanjem obmejnih kamnov.

Vaclav Klofač v Ljubljani. Danes opoldne je prisel z brzovlačkom v Ljubljano g. **Vaclav Klofač**, blvši češkoslovaški vojni minister. Vaclav Klofač je naš star dober znanec, mož, ki si je pridobil za češko in vobče za slovensko stvar velikih zaslug. Često je bil v Ljubljani, tako na primer po septembervih dogodkih l. 1908. Dasi prihala v posete k našim političnim protivnikom, vendar ga Iskreno pozdravljamo na naših tleh žeče mu prijetno blvanje v Ljubljani.

Delavska deputacija pri ministru Pučlu. Pri poljedelskem ministru Ivanu Pučiju se je pod vodstvom poslanca Rudolfa Golouha zglasila delavska deputacija iz delavnic Južne železnice v Mariboru ter ga prosila za intervencijo in podporo v akciji za zboljšanje svojega gmotnega položaja. Minister je delavcem obljubil, da se bo kreple zavzel zanje in jim skušal izposlovati izpolnitve njihovih zahtev.

Občlani vse Slovenije! Slovensko žensvo, združeno v narodnem ženskem Savezu Slovencev Hrvatov in Srbov, pošle te dne potom Pokrajinske uprave za Slovenijo in z njenim pripomočilom vsem občinam v Sloveniji pozive, da namesto drugih poročnih daril ter namesto brzjavnih čestitk kraljevi dvojici darujejo prispevke za »Dom kralice Marije«. Slovenske občine, to je najlepši, najplemenitejši dar, ki ga bo naš kralj najbolj vesel. Saj je on sam izrazil željo, nai se porabi denar namesto za svatbene svečanosti za humanitarne in kulturne namene. Slovenci, Slovenke, spoštujte željo blagega našega kralja in prispevajte za Dečji in materinski dom! Vsi pomembnejši darovalci se vknjižijo v lep album, ki ga na dan poreke poklonimo svojemu vladarju in vladarici.

Janez Kalan, kje si? Duhovni svetnik Janez Kalan se bor proti nemoralnosti, posuvelostini in zlasti proti slabemu časopisu. Ta borba bi bila zaslužna, aki bi ne bila samo navidezna. Notorično je namreč, da je med nami najslabše, najbolj nemoralno in najsvetnejše klerikalno časopisje. Toda ali ste že kdaj slišali, da bi bil spoštovan Janez Kalan zaviljal svoje kopije proti tem listom? Pri teh je vse v radu in lepo, če tudi priobčujejo, kakor na primer mariborska »Straža«, ki je danes najbolj surov list v Sloveniji, takele novice: »V ljudski šoli so nam pripovedovali, da so kukavice in žerjavice silevike, koje se v jeseni podajo na rajožo v južne kraje. Nam pa se zdi, da to ni vseskoz resnica, kajti kukavice, to je moški del kukavice zalege, in žerjav bosta menda že tekom letne dobe sfrčala kam na drugo stran.« — Vseskozi poštenem človeku se gabijo také infamije, klerikalni moralisti pa jim navdušeno ploskajo.

Zagonetna molčanost. Pišejo nam: V javnem interesu bi bilo, da se pojasevno dogodi, ki so se odigrali v Dobrodelenosti. Govori se o velikih nerednostih v denarnem poslovanju. Kaj je resnico na teh govorih? Nad vso sumljivo je, da klerikalni listi o tej afieri molče kakor grob, dasi se je o tej stvari že optovljano javno govorilo.

Novi občinski volilni red za Slovenijo. Je pravkar izšel pri Tiskovni zadruži v Ljubljani kot II. snovič Zbirke zakonov. Str. 42. Velja 4. Din., po pošti 25 para več.

Shod vsega trgovstva Slovenije se vrši, kakor nam poročajo, dne 30. aprila v Narodnem domu v Celju. Po shodu bo svedč veliki slavnost, sa katero se vrše že potrebne predpriprave.

Trgovska nepopolnopravost. Jugoslovensko časopisje je še ponovno obraznilo kritiko naših diplomata na mednarodnih listinah, toda zdi se, da je vso to zato zadevno kritika zamenjan, koji naši diplomiati se nikakor ne morejo ločiti od tradicionalne predvječne rasvade, da podpisujejo svoje imena v tujem pravilu. Tako vidimo zopet te dni uradne listine genovske konference s podpisom zastonnikov raznih držav. Dočim se podpisuje češkoslovaški ministriki predsednik dr. Beneš popolnoma v sloven-

skem pravopisu, se podpisuje zastopnik našega države dosledno le kot Nintahito. Dokler bomo lisali poto drugim, paš ne moremo pričakovati, da bi se tujejo naščil čitati vase naša imena!

— V Cerknici je včeraj po kratki, mučni bolezni umrl bivši gostilničar Jakob Šega, star 64 let. Pogreb je v torek, 28. t. m. ob 10. Naj v miru počiva!

— **Smrtna kosa.** V Meži pri Dragovgradu je umrl lesotrezec g. Jakob Pernath, star 74 let. Blag mu spomin!

— **In Celju nam javlja:** Q. polkovnik Kerhelich pri okružni komandi v Celju je imenovan za okružnega poveljnika v Mestu. S svojim kontinjentalnim nastopom si je g. polkovnik, ki je bil v Celju tri leta, pridobil splošne simpatije. Njegovo ženo pa bodo razna društva, v katerih je delovala z veliko pozitivno vložitvijo, težko pogrešala.

— **Vražanje rudarske akademije.** Iz Celja nam pišejo: Rudarska akademija se namerava otvoriti po poročilu iz Beograda v Maribor. V »Novi Dobri« čitamo stvarno utemeljen predlog, da kot sedež samostojne rudarske akademije more priti v poštevle Celle, ki je naravnost središče največjih rudkopov. Tam že obstola državna rudarska šola; oba zavoda bi se v marsičem, zlasti pa glede učnih moči in pripomočkov izpopolnjevala. Mestna občina se gotove ne bo ustrašila nobenih žrtev, ki so potrebna za zgradbo potrebnega šolskega poslopja in stanovanj. Tudi beogradrska »Epocha« smatra, da naravni center rudarske akademije mestu Celle.

— **Celjska carinarna se v kratkem presesti v poslopje,** ki ga je postavila Prometna družba v bližini Južne železnice. V Mestni hranilnici bodo na ta način prosti prostori, ki so že od nekdaj namenjeni celjskemu muzeju. Ali bi ne kazalo, da se sedaj, ko se bo moral ta popolnoma na novo preurediti, kar bo mnogo stalno, preselil v definitivne prostore na načelno točko celjskega mesta. Muzejno društvo naj se obrne do stanovanjskega urada, ki bo imel gotovo toliko kulturnega smisla, da spravi muzej pod pravo streho.

— **Podoficijska šola vojne mornarice.** Po naredbi ministristva vojne in mornarice se sprejme mesecev septembra 1922 200 mladeničev v podoficijsko šolo vojne mornarice v Šibeniku v Dalmaciji. Pogoji za sprejem so: 1. Naše državljanstvo (domovinske); 2. starost 16–18 let (rojstni list); 3. najmanj 4 razredne ljudske šole (šolsko izpravevlo); 4. neomadeževano vedenje (naučno izpravevlo); 5. dovolitev staršev po predpisanim obrazcu); 6. telesna sposobnost (izpravevlo aktivnega vojaškega zdravniks).

Prosilec z višjo izobrazbo imajo prednost. Lastnorčno pisane prošnje je najkasneje do 30. junija 1922 vposlati komandantu podoficijske šole vojne mornarice v Šibeniku, Dalmaciji, ki morajo biti kolkovane in opremljene z zgoraj navedenimi listinami. V prošnji mora biti izrecno povdarenje, da se prosilec podvrže vsem pogojem, ki se zahtevajo od gojencev te šole. Poleg podpisa je navesti natančen naslov prosilca. Šola traja dve leti.

— **Prosilcem,** ki bivajo v Ljubljani, daje natančnejša pojasnila mestni vojaški urad v Mostnem domu.

— **Podivjanost našega ljudstva.** Iz Maribora nam javlja: Včeraj je bilo v Kočah pri Mariboru zbegnjance. Kar kor je pri takih prilikah običajno, se je po vseh gostilnah popivalo na žive in mrte. V gostilni Franješ so popivali fantje iz St. Janža v Šmiklavju. Jeli so se prerekati med sabo, iz prereakcije se je kmalu razvil ogorčen prepir, kateremu je sledil obligaten pretep. V pretepnu so frčali vrčki sem ter ter. Fant iz St. Janža Ogrizek je vrgel vrček v nekoga Šmiklavčana. Ko je našel odšel na cesto, da se umije, mu je sledil nepadenc, kričec kot divji, da ga mora zaklati, še predno zatone solnce. Ko se je Ogrizek hotel vrniti, ga je nasprotnik nasokal v sunil s nožem in je sunil še 6 do 7 krat v trebuh. Ta krse; pa mu ni bilo še zadosti, zato ga vavil prizor na cesti, da je opazovalo vse polno ljudi, a nihče se ni ganil, da bi nastopal proti divjaku. Ogrizek je napravil še par korakov, nato pa se je zgrudil krvaveš iz številnih ran. Prenečeli so ga v kapljanijo. Tako so po klicu slučajno v Kočah navzočega mariborskega zdravnika dr. Novaka, ki pa ne reševalniku ni mogel več pomagati, mogel je konstatirati samo smrт. Morilec, ki je bil v pretepnu tudi poškodovan, so prijeli.

— **V kraljevstvu alkohola.** Čevljarski pomočnik C. K. se ga je tako nalezel, da je zamenjal pokopališče Sv. Krištofa s svojo delavnico in je začel tam razsajati in razobilati, da je polomil okoli 35 križev. Posledico oskrjevanja grobov bo seveda občutili na svojem križu.

— **Trgovce,** s ponarejstvimi 1000 hrskimi bankovci artriran v Ljubljani. Včeraj ob 23. že dobitila policija od orodniške postaje v Prištoru obvestilo, da se nahaja na poti v Ljubljano neki Mašo Omerinovič, ki se izda za trgovca, v resnici pa razpečuje ponarejstvo 1000 hrskih bankovcev. Dve urri poznale pa je že detektiv Podobnik artriral Omerinovič na kolodvoru in ga povabil s seboj. Pri njemu so našli 1 ponarejstvo 1000 hrskih bankovcev in okoli 30.000 K našega denarja. Omerinovič taki, da bi razpečeval ponarejene bankovce in »avi: Maša ostja! Jaz sem ga posen tri veči. Odmak je bil sodišč.

— **Nesreča na Šolenzki.** Ko je v četrti popoldne včak na Ljutomeru privozil pred glavni kolodvor Maribor, je pri uvozu skočil nadredar Kralj tako nesrečno, da so mu na kolosa preko noge ter mu je odigrala.

Bol med zločincem in detektivom.

V soboto zvečer sta okrajni nadzornik Kurent in detektiv Podobnik artrirala nekega Rudolfa Skuka in njegovo ljublico Ano Petrović. Ko so jih peljali v policijski zapor, je Skuk izročil Petrovićev dežnik in košaro in nato bliskome pobegnil po Slovenskem trgu in Cigaletovi ulici proti kolodvoru. Detektiv Podobnik je tekel za njim. Nenadoma pa se je Skuk obrnil in odstrelil na Podobnika. Podobnik se je instinktivno bliskoma pripognil in krogla je prodria sama klobuk. Na detektiva Peterjan, ki je pritekel na pomoč, je Skuk tudi streljal, vendar ga ni zadel in se mu je celo posrečilo, da je ušel. Skuk je bil že večkrat predkazovan in l. 1915. je pobegnil iz zapora.

— **Opozorilo!** Ker so radi živinske kuže sejmi v Ljubljani prepovedani, so priceli nekateri konjki meštarji in trgovci pradati konje na dvorišču pri »Figovcu«. Policija je nastopila odločno in je bilo večkrat predkazovan.

— **OTVORITE MOSTU V VERŽEJU.**

— **Ormož,** 23. aprila. (Izv.) Danes se je vršila slovenska otvoritev novozgrajenega mostu preko Mure pri Veržetu, ki naj veže Prekmurje z ostalo Slovenijo. V Veržetu so prispevali minister javnih del Vukljevič, poljedelski minister Ivan Pučelj in pokrajinski namestnik Ivan Hribar. Slovesnost se je udeležila nad 10.000 ljudi iz Prekmurja, iz Ljutomerke in Ormožke okolice. Prvi je govoril namestnik Ivan Hribar, ki je podal zgodovino zgradbe tega mostu, navedel vse zaprake, ki so se stavile nasproti izvedbi te zgradbe ter podutarjal, da se še letos prične z zgradbo železniške proge Ormož – Dolna Lendava. Po namestnikom govor je bila božja služba, ki jo je opravil prot. dr. Tomazič. Pri maši se je pel prvi evangelij v slovenskem jeziku. Po končani božji službi je imel prot. dr. Tomazič najprej srbski govor, v katerem le naslikal velik pomem novega mostu v gospodarskem in narodnem oziru, nato pa se je obrnil v prekmurskem narečju na domače prebivalstvo ter je v prepričevalnih besedah pozival k zvestobi in udanosti do nove domovine velike Jugoslavije. Njegov govor je napravil globok vtis. Ko je bilo cerkveno opravilo zavrseno, je minister javnih del Vukljevič s kratkim govorom izročil novi most javnemu prometu.

Kultura.

REPERTOAR NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI.

Drama.

Ponedeljek, 24. aprila: »Namišljen bolnik. Red E. Torek, 25. aprila: Zaprio. Sreda, 26. aprila: »Otok in struga. Proslava 70letnice drja. Ivana Tavčaria. Slavnostna predstava. Izv. Četrtek, 27. aprila: »Hamlet. Izv. Petek, 28. aprila: »Revizor. Dijalška predstava. Znihanje cene. Začetek ob treh popoldne. Izv.

Opera.

Ponedeljek, 24. aprila: Zaprio. Torek, 25. aprila: »Hoffmannova pripovedke. Gostovanje gospe Vesel-Pola iz Zagreba. D. Sreda, 26. aprila: »Luiza. C. Četrtek, 27. aprila: »Balala. D. Petek, 28. aprila: »Werther. A.

— **Sentjakovski gledališki oder v Ljubljani.** Florijanska ulica 27. I. Danes v ponedeljek ob 8. zvečer v drugič Tučičeve drame »Trhliki in me. Predpredava vstopnice na obeh očitkih v Šentjakovskih knjižnici od 5. — 7. zvečer.

— **Francosko predavanje,** ki ga je imel včeraj umetniški zgodovinar g. Mouray v slavnostni dvorani univerze, je bilo zanimivo. Po krafkem uvodu v zgodovino francoskega kiparstva je predavatelj razložil njegov razvoj na podlagi osemdesetih izbranih projekcij. Od začetka v srednjem veku, iz katerega so nam ohranjeni okraski in kipi po cirkvah, so nekordni in brez življenja, pa do velikega Rodina, ki predstavlja višek današnjega francoskega in sploh svetovnega kiparstva, je g. Mouray v pestri vrsti pokazal in razložil načelne karakteristike in ustvarjalne slike v Šentjakovskih knjižnicah.

— **Francosko predavanje,** ki ga je imel včeraj umetniški zgodovinar g. Mouray v slavnostni dvorani univerze, je bilo zanimivo. Po krafkem uvodu v zgodovino francoskega kiparstva je predavatelj razložil njegov razvoj na podlagi osemdesetih izbranih projekcij. Od začetka v srednjem veku, iz katerega so nam ohranjeni okraski in kipi po cirkvah, so nekordni in brez življenja, pa do velikega Rodina, ki predstavlja višek današnjega francoskega in sploh svetovnega kiparstva, je g. Mouray v pestri vrsti pokazal in razložil načelne karakteristike in ustvarjalne slike v Šentjakovskih knjižnicah.

— **Glasbeni učnišči.** — **Večer baleta in ritmike** prirediti v ponedeljek 1. maja t. l. v opernem gledališču slovenska plesalka Lvdia Wisičkova. Na sporedno so Delibes, Dvořák, Gounod, Grieg, Mozart itd. Več na lepoti način.

— **Svečanostni koncert ob priliku kraljeve poroke.** Prva skupina za sočran in alt je danes v ponedeljek 24. t. m. ob 6. uri zvečer, za tenor in bas juči v torek 25. t. m. ob pol 7. uri zvečer, in sicer v pevski sobi frančiškanske samostana.

— **Vabilo k pristopu v pevski način.** Pevsko društvo »Slavesc« prične zopet v društvenem krogu s pevskim načinom, ob katerem imajo pristop mladeniči in mladenke vseh poklicov, ki imajo veselje do izobrazbe v sferi vseh poti in se zavečajo obiskovati poslov v pevski teoriji in pevskih vaj na načinu. Pouk v pevski teoriji in v sferi vseh poti je brezplačen in na plačilo naračaji pri vstopu nikakih prispevkov. Vpisovanje se prične v torek, dne 26. aprila 1922, v »Slavčevi društveni prostorji v Narodnem domu, I. nadst. lev. in to vseki dan, izvenčni nedelje, od pol 20. ure zvečer do 21. ure. Termen vpisovanja se dolodi do 2. maja 1922. — Odbor.

Načinovska poročila.

IZPLAČILO URADNIŠKIH DRAGINJSKIH DOKLAD.

— **Beograd, 24. aprila. (Izv.)** Ministrane je od

Društvene vesti.

Nabavljala nadraga. Oposarjano na izredni občni zbor >Nabavljalo sadržuge javnih nameščencev in upokojencev v Ljubljani, ki se vrši dne 27. aprila 1922. ob 20. uri v dvorani Mostege doma.

Proboda. Občni zbor >Proboda se vrši dne 6. maja t. l. ob štirih popoldne v dvorani >Državnega urada za pospeševanje porti in industrije (Dunajska cesta 22). Dnevni red: 1. Poročilo društvenih funkcionarjev, 2. program za bodoče leto, 3. sprememba pravil, 4. poslovnik, 5. volitve pokrajinškega odbora, 6. slučajnosti. Odbor.

Celjski šahovski klub. Klubov nov turnir, ki se ga je udeležilo 21 članov, je končal z sledenim rezultatom: 1. mestu je dosegel prof. Vagaja z 35 % od 40 možnih točk in je postal s tem klubov glavni igralec. Ostali zmagovali so: 2. dr. Brunčko z 34 %, 3. in 4. mestu dalita g. Gajšek in vladni svetnik Lilek z 30, 5. dr. Schwab z 29, 6. g. Zimič z 26 %, 9. prof. Brodar z 23 %, 10. g. Molen z 23 in g. Ninkovič z 20 %. Točkami. Turnirji se je udeležila tudi žena dama, gospa Brunčková in vztraja, da konča; sicer ni prišla med zmagovalce, vendar je dosegla časten uspeh. 14 %, točk. In števila udeležencev je razvidno, kako veliko zanimanje vlaže za šahovsko igro v Celju, ki se v klubu sistematski igri. Upati je, da bo igralno moštvo kmalu močno dovolj, meriti se tudi z drugimi klubi z uspehom.

Zadruga mesarjev, klavosov in prekajalcev za politična okraja Kranj in Radovljica s sedežem v Kranju naznana, da se vrše preizkušnje za pomagalec v petek dne 8. majnika 1922. Vajenci, ki so dovršili učensko dobo in pomočniki, ki eventuelno žele delati pomagalno preizkušnjo, naj vloži takoj kolikor prosti prošnjo za prepustitev k preizkušnji, kateri naj prilože učno izpričevalo (delavsko knjižico) in izpričevalo nadaljevalne Žole, pomočniki pa delavska izpričevala. Na prošnje, ki bi prišlo po 28. aprili t. l., se ne bo moglo več ozirati.

Iz esperantskega kluba. Pouk mednarodnega jezika >Esperanto se vrši vsak torek in četrtek od 20. do 21. ure na Trgovski šoli, tu Kongresni trg II. nadstropje. Za začetnike se otvorji zopet nov tečaj. Vsi, ki se za >Esperanto zanimajo, se vabilo, da se priglase ob navedenih dneh.

Svojo hčerko dijakinijo, 18 let staro, želim radi premene zraka dati v kak gorski kraj k boljši rodbini za vse leto in to na stanovanje in hrano. Zahtevamo vso plačam naprej ali pa eventualno vzamem od iste obitelji k sebi na stanovanje in hrano hčerk ali sina, ki bi iz katerekoliga vzroka hoteli bivati v Zagrebu. Cenj. ponud, tudi iz vasi prosim na naslov, I. K. Čonović drž. žel. Zagreb, Ilica 12^a, II. kat. leto 1922. — Odbor.

Članice blvšega >Socialno-gospodarskega in kulturnega ženskega društva, ki so bile pri raznih ljubljanskih trgovcih in obrtnikih deležne popusta, naj se zglašijo v torek 28., četrtek 29. ali soboto 29. t. m. vsakokrat od 5. do 7. ure zvečer v >Splošnem ženskem društvu, Rimska cesta 9, da se jim še preostali popust izplača. Kdor se do 30. t. m. ne javi, izgubi popust minolega leta in zapade denar v svrhe >Splošnega ženskega društva.

Oitalnica v Ribnici je prejela K 240. — nabranili ob g. Filipu Peterlinu na svoji lesni držbi Fr. Križman in tov., za kar se vsem najlepše zahvaljuje in si želi oblo takih nabiralcev ter darovalec, ker se nahaja v zelo bednem finančnem stanju.

Pozvanki.

Kdo ve kaj? 2000 kron dam nagrade, kdor mi preskrbi okradenega psa nazaj ali če naznani storilca. Pes je bil črne barve, porezanih ušes in porezanega repa ter pasme >Dobermann in silši na imenje Črt. Ukraden je bil dne 6. februarja t. l. pred deželno bolnico v Ljubljani. — Ivan Grilc, Ljubljana.